

20-12-1997

Ongeloof

Ukarumpa is een dorpje in de Oostelijke Hooglanden van Papoea Nieuw Guinea. Het ligt op zo'n 1500 meter hoogte en heeft een prettig klimaat. Er wonen daar in Ukamrupa honderden Amerikanen in keurige kleine huisjes met een kruidenier en een grote kerk in het midden van het dorp. We reden er onlangs doorheen en overal werd er door de mannen gras gemaaid en zagen we vrouwen in bloemetjesjurken de was ophangen. Er heerste een sfeer die je alleen op een zaterdag in Rijnsaterwoude, Bennekom, of van die dorpjes in North Dakota aantreft.

Die Amerikanen zijn hier niet voor het gras en de was maar voor iets veel hogers. Ze vertalen namelijk de bijbel. Zoals u zich wellicht herinnert, spreken ze in Papoea Nieuw Guinea zo'n 700 talen. De Amerikanen van Ukarumpa proberen nu de bijbel in zoveel moge-

opschoot, maar hij wist niet in hoeveel talen de bijbel voor Papoea Nieuw Guinea beschikbaar was. Gezien het aantal talen en de tijd die ervoor nodig is, kan dat niet veel zijn. Er was dus nog heel veel te doen, zei hij, startte de grasmaaier en raasde toen in een ijtempo over het gazonnetje. *Have a good trip and may God bless you* riep hij ons nog na.

De Amerikanen in Ukarumpa zijn niet de enigen die zich bekommeren om het zielenheil van de bevolking in Papoea Nieuw Guinea. Er zijn baptisten, gereformeerden, lutheranen, katholieken en Zevende-Dag-Adventisten die allemaal dezelfde bekeringsdrang koesteren. Dan is er ook nog een heel rijtje sektarische groeperingen die van die lawaaiige *healing sessions* organiseren. Zulke sessies worden geregeld op de universiteit gehouden om studenten in hun noden te voorzien.

Het succes van al die acties is niet uitgebleven, want ik heb tot dusver nog niemand ontmoet die zegt geen geloof te hebben. Veel mensen willen graag hun overtuiging met je delen en je bijvoorbeeld een keer meenemen naar hun kerk. Als je dan zegt geen geloof te hebben, valt hun mond open van verbazing. 'Hè, dat kan niet!' is dikwijls de reactie, waarop ik soms antwoord dat het voor een hoop ongelovigen niet gebruikelijk is om mensen voor te liegen. Dat daarmee impliciet ook wat anders beweerd wordt, komt niet vaak ter discussie. Een vriendin van ons die zichzelf met eenzelfde probleem in Tanzania geconfronteerd zag, merkte eens op dat het ontbreken van een geloof zoiets is als wanneer je geen naam hebt. Iedereen heeft toch een naam en toch ook een geloof.

Sommige mensen zeggen hier dat eerst de witte zendelingen kwamen en hun van het koppensnellen en kannibalisme afhielpen. Toen moesten ze al hun relikwieën verbranden, gewone kleren aantrekken, geregeld gaan bidden en naar de kerk, en nu komen er dus witte mensen die zeggen helemaal geen geloof te hebben. Wat moeten wij nu geloven? Ik zeg meestal dat ze vooral moeten geloven waar ze zin in hebben. Maar, ik geloof dat zulke vrijheden niet helemaal samengaan met het aanhangen van een religie.

WILDVREEMD

lijk van die talen beschikbaar te maken. Dat is niet makkelijk want van veel talen bestaat geen schrift. De oplossing die ze daarvoor gevonden hebben is simpel: ze plaatsten een Amerikaanse familie in het midden van zo'n taalgebied en die moeten dan de taal leren spreken. Vervolgens zetten ze de taal op schrift en dat gebruiken ze ondermeer om het Nieuwe Testament te vertalen. Al met al duurt dat zo'n 25 jaar.

Het is een roeping, zei een ielig bebaarde Amerikaan tegen ons, en er schijnen in Amerika duizenden families te zijn die maar wat graag aan die roeping gehoor willen geven. Hij vertelde dat er enige ook Nederlandse families aan dit superproject meewerkten maar dat verbaasde ons niet zo.

Ik vroeg toen of het al een beetje

ALFRED HARTEMINK